

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר
תצא	ירושלים 18:32 בבנה 18:49 מצפה רמון 18:42	ירושלים 19:43 בבנה 19:45 מצפה רמון 19:43	114

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

יהודי אחד בשם אלימלך לאחר שנים רבות בהן עבר על עבירות קשות החליט לחזור בתשובה. הוא חשב שיצטרך צומות וסיגופים והיה מוכן לקבל על עצמו הכל. פנה אלימלך לצדיק רבי מרדכי מלכוויטש (חסידות סלונים) והתוודה לפניו על כל חטאיו. הרבי הרצין מבט ושאל אם יעשה כל מה שיגזור עליו ואלימלך הסכים. "ובכן", אמר הרב, מעכשיו תאכל בוקר וערב עוף צלוי, תשתה בקבוק יין משובח ותקנח בלפתן מתוק! אלימלך לא ידע את נפשו אך מההלם לא ענה. רק הנהן בראשו ויצא מהורהר. הוא לא ידע מה לעשות, איך הוא החוטא יכפר דווקא בתאוות אכילה שכזו אך לבסוף החליט לקיים את דברי הרב במלואם למשך שנה כפי שציוה עליו. באוכלו מהעוף בכה וחשב: הן צריך אני לגרוס חצץ בשיניי. באוכלו לפתן לקינוח התמרמר ובכה כי מגיע לו לאכול מרור ובלוגמו מהיין דמע אך המשיך. אלימלך היה בעל בשר אך במקום להשמין רק רזה להחריד. כעבור שנה עלה בכוחותיו הדלים על עגלה ונסע לרבי מרדכי. הוא נכנס לחדרו של הרבי רזה ומיוסר כאילו התענה את כל התעניות שבעולם. מיד פסק הצדיק שיחדל ונתן לו דרך תשובה עם תורה ותפילה על פי שורש נשמתו ואלימלך נעשה בעל תשובה גמור. סיפור זה מלמדנו שעיקר התשובה היא החרטה שבלב, הוידוי והקבלה לעתיד. נשתדל להתמקד בעיקר ולא לרדוף אחרי דברים שלא במדרגה שלנו. אוהב אתכם! שבת שלום (-): (לעילוי נשמת סבי הצדיק רבי מרדכי בן יוסף גנון ז"ל שיום פטירתו ב"ג אלול שהוא גם יום פטירת הבן איש חי).

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ח' אלול: ה' וַתִּהְיֶה בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן: ו וַתֹּאמֶר כֵּחַל דָּנְנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי וַיִּתֵּן לִי בֶן עַל כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן:

(בראשית ל, ה-ו)

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

[טז דן יָדִין עָמוֹ כְּאַחַד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יז יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דָרָךְ שְׁפִיפֵן עָלֵי אֹרֶחַ הַנֶּשֶׁךְ עֵקְבִי סוֹס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחֲרָיו: יח לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה:

(בראשית מט, כט-יח)

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

כב וַלֵּדֵן אָמַר דָּן גּוֹר אֶרֶץ יִזְנַק מִן הַבָּשָׂן:

(דברים לג, כב)

(כנ"ל)

י' אלול: ב' וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּדָת אֶת פְּרָעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל עֶבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת רֹאשׁ שָׂר הַמִּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שָׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֶבְדָּיו: **כא** וַיֵּשֶׁב אֶת שָׂר הַמִּשְׁקִים עַל מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל כַּף פְּרָעָה: **כב** וְאֶת שָׂר הָאֹפִים תָּלָה כְּאִשֶּׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: **כג** וְלֹא זָכַר שָׂר הַמִּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

(בראשית מ, כ-כג)

(תורת משה לחת"ם סופר סוף פרשת ויחי)

תובנות הפרשה – הרב אהרון לוי שליט"א.

א. מעשיו של האדם מלמדים על פנימיותו, גם אם הם מותרים.

ב. כישלונות מוסריים של הורים, משפיעים על ילדיהם.

ג. כדי להצליח בחינוך, נדרשים ההורים לתיאום מלא בערכיהם, במעשיהם ובמדרגתם.

ד. כשהאדם יורד לדיוטה התחתונה ביותר, הוא לא לבד. אפילו שם הצלם האלהי אינו סר ממנו.

ה. לא הרחמנות טובה, ולא האכזריות רעה. התזמון ואופן השימוש בהן הוא שקובע.

ו. הכרת הטוב אינה תלויה בכוונתו של המיטיב, אלא בתועלת שנגרמה למקבל ההטבה.

ז. כשהאחוה מתנגשת עם ההיגיון, האחוה גוברת.

ח. לפעמים הקב"ה מייסר את האדם לפני שהוא מרומם אותו, רק כדי שיזכור בהצלחתו את אלו שנשארו מאחור.

ט. אין רשע גדול יותר מן הליצן.

י. עשיית חסד עם אדם אינה מסתיימת עם מותו, היא מתעצמת שבעתים.

הקדמה לספר הזוהר – רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

מו) ודע אע"פ שהספירות הן אלקיות ואין בהן שום שינוי והבדל מראש הכתר שבעולם א"ק עד סוף ספירת המלכות שבעולם עשיה, מ"מ יש הבדל גדול כלפי המקבלים. כי הספירות נבחנות לאורות

וכלים, והאור שבספירות הוא אלקיות גמורה, כנ"ל, אבל הכלים, הנקראים כח"ב תו"מ, שבכל עולם מג' עולמות התחתונים הנקראים בריאה יצירה עשיה. אינם בחינת אלקיות, אלא הם בחינת כיסויים המעלימים אור א"ס ב"ה שבתוכם, ומודדים קצבה ושיעור אל הארתו, כלפי המקבלים, שכל אחד מהם יקבל רק לפי שיעור הטהרה שבו. ומבחינה זו, אע"פ שהאור עצמו אחד הוא, מכל מקום אנו מכנים האורות שבספירות בשם נרנח"י. כי האור מתחלק לפי תכונות הכלים. כי המלכות, היא הכיסוי היותר עב, המעלמת על אור א"ס ב"ה, והאור שהיא מעבירה ממנו ית' למקבלים הוא רק בשיעור קטן, המיוחס לטהרת הדומם של גוף האדם לבד, וע"כ נק' נפש. והכלי דת"ת הוא יותר זך מכלי המלכות, והאור שהוא מעביר מא"ס ב"ה מיוחס לטהרת חלק הצומח דגוף האדם, כי פועל בו יותר מאור הנפש, ונקרא אור הרוח, וכלי דבינה יותר זך מת"ת, והאור שהוא מעביר מא"ס ב"ה, מיוחס לטהרת חלק החי שבגוף האדם, ונקרא אור הנשמה. והכלי דחכמה זך מכולם, והאור שהוא מעביר מא"ס ב"ה מיוחס לטהרת חלק המדבר שבגוף האדם. ונקרא אור חיה. שלפעולתו אין שיעור. כמו שיתבאר לפנינו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר חדש, כי תצא דף רע"ח ע"ב.

בג' שס"ה. זכרי עם ו"ה בג' רמ"ח. וכולם
בג' תרי"ג. דהיינו תרי"ג מצות שנתנו לבנים
קדושים שיהיה להם חלק בשמו. ז"ש. כי
חלק ה' עמו.

נד) וכר אקדים תורה וכו': וכשמקדים
תורה למצוה, או חכמה ליראה מתהפך השם
עליו לבחינת נוקבא למדת הדין, כעין זה
הוה"י. כי כשהשם ביושר יורה למדת הרחמים,
וכשהוא למפרע, יורה על מדת הדין. שמתהפך
לו הכל לדין, וקשים מזונותיו שבתורה כקריעת
ים סוף. וכעין זה יהיה הגאולה, אם זכו יצאו
ברחמים, ז"ש, בטרם יבא חבל לה והמליטה
זכר. ויצאו ברחמים. ואם לא מקדים רחמים,
יצאו בצער, וטוב שיקדים צער ודין להמשיך
הרחמים. ומשום זה העמידו חכמים בעלי
המשנה, לפום צערא אגרא.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "ארתחששתא" (עזרא פרקים ד, ו-ז) מקבילה ל-כי תצא
על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. מה לארתחששתא שלחו
ועל ירושלים הלשינו
ד. באיזה ספר תראה
שזכון הדבר הזה

ב. מה רחום היה
ועיבמו שמי ספרא
ה. מהיכן נבוכדנצר את הכלים הוציא
ואותם איתו לבבל הביא

ג. עכשיו תבטלו את מי
עד שיקבלו רשות מבני
ו. מה עוד ה' עשה
כשנתן לישראל את השמוחה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אחת, בית ה', גר, דרכמונים, הלל, ויעל

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן
אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר
קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח
כתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום